

Ja Rasmus, ja Rasmus

4-31

Sunget af Peder Hansen, 1929

1

Ja Ras-mus, ja Ras-mus, ja Ras-mus mus. Hvem skal for dig hol-de hus? Hvor-for
tø-ver du så læn-ge, og til an-dre pi-ger må træn-ge. Hvor-for gif-ter du dig
ej? Du dig ej? Der-på må du sva-re mig. At gif-te sig, at gif-te sig ja
hvo som gif-tes vil gif-tes vil, ja der er ? ? ? stor for-skel. Ved at ta-ge
sig et ma-ge og i æg-te stand ind-dra-ge. Nej, jeg vil al-drig gif-te mig, gif-te
mig, thi det er kun selv-for-træd. Ja Ras-mus, ja Ras-mus, ja Ras-mus du kan
tro, du kan tro, at det er godt at væ-re to. So-ve i hin-an-dens
ar-me, to, så hol-der man bed-re var-me, så er nat-ten ej så lang, ej så lang,
så er nat-te-kul-den ej så strang. Ja nat-te-kuld', ja nat-te-kuld', ja det er in-gen
ting. In-gen-ting, når man godt sig svø-ber ind Fi-ne blø-de sen-ge-klæ-der,
in-gen der hy-ler og in-gen der græ-der, in-gen der for-styr-rer
mig i min ro, mig i min ro. Bed-re at væ-re én end to.